

prima instanță, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
judecător: Gh. Bîrnaz
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: M. Guzun, Iu. Cotruță, N. Simciuc

dosar nr. 2ra-999/2017

Î N C H E I E R E

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serghei Demcenko, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Serghei Demcenko împotriva lui Ștefan Tanurcov și Maxim Masiutin, intervenient accesoriu SRL „Ritlabs” cu privire la recunoașterea nulității dreptului de asociat a lui Maxim Masiutin și Ștefan Tanurcov în SRL „Ritlabs” începând cu data de 17 februarie 1999, momentul expirării termenului pentru depunerea aportului în mărime integrală în fondul statutar al SRL „Ritlabs”, excluderea asociaților Maxim Masiutin și Ștefan Tanurcov din SRL „Ritlabs” pentru aportul subscris ne vărsat, recunoașterea nulității absolute a certificatului cotei de participare din 14 noiembrie 2001, prin care se confirmă faptul că Maxim Masiutin deține 1 620 lei, respectiv 30 % din capitalul social a SRL „Ritlabs”, recunoașterea nulității absolute a certificatului cotei de participare din 14 noiembrie 2001, prin care se confirmă faptul că Ștefan Tanurcov deține 1 620 lei, respectiv 30 % din capitalul social a SRL „Ritlabs” și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Serghei Demcenko și s-au admis apelurile declarate de Ștefan Tanurcov, Maxim Masiutin și Societatea cu Răspundere Limitată „Ritlabs” cu casarea hotărârii Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iunie 2016 și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 05 aprilie 2012, avocatul Viorel Sîrghi, în interesele lui Serghei Demcenko s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Ștefan Tanurcov și Maxim Masiutin, intervenient accesoriu SRL „Ritlabs” cu privire la recunoașterea nulității dreptului de asociat a lui Maxim Masiutin și Ștefan Tanurcov în SRL „Ritlabs” începând cu data de 17 februarie 1999, momentul expirării termenului pentru depunerea aportului în mărime integrală în fondul statutar al SRL „Ritlabs”, excluderea asociaților Maxim Masiutin și Ștefan Tanurcov din SRL „Ritlabs” pentru aportul subscris ne vărsat, recunoașterea nulității absolute a certificatului cotei de participare din 14 noiembrie 2001, prin

care se confirmă faptul că Maxim Masiutin deține 1 620 lei, respectiv 30 % din capitalul social a SRL „Ritlabs”, recunoașterea nulității absolute a certificatului cotei de participare din 14 noiembrie 2001, prin care se confirmă faptul că Ștefan Tanurcov deține 1 620 lei, respectiv 30 % din capitalul social a SRL „Ritlabs” și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 16 februarie 1998 a fost fondată și înregistrată SRL „Ritlabs”, cu capitalul social în mărime de 5400 lei.

Susține că, din momentul fondării întreprinderii până la momentul adresării în instanță componența asociaților SRL „Ritlabs” sunt Tanurcov Ștefan - cu cota de participare de 30%, Masiutin Maxim - 30% și Demcenko Serghei - 40%.

La 05 februarie 1998 fondatorul, Demcenko Serghei a depus în mărime integrală aportul său la fondul statutar în mărime de 2160 lei, ce constituie 40% din fondul statutar subscris al SRL „Ritlabs”, ceea ce se confirmă prin ordinul de încasare a numeralului nr. 8 din 05 februarie 1998 al BC „Universalbank” SA și certificatul băncii din 24 ianuarie 2012, conform Statutului și contractului de constituire ale firmei și pct. 73 din Hotărârea Guvernului, despre aprobarea Regulamentului societății economice din RM nr. 500 din 10 septembrie 1991.

La 20 februarie 2012 în cadrul efectuării cunoștinței cu o parte din registrele contabile a SRL „Ritlabs”, reclamantul prin reprezentantul său a depistat faptul că asociații, Masiutin Maxim și Tanurcov Ștefan nu au depus în termenii stabiliți, precum nici până la adresarea în instanță, aportul la fondul statutar, evaluat de către Statutul firmei la 30% din fondul statutar, ce constituie 1620 lei, pentru fiecare parte.

Consideră reclamantul că s-a creat o situație când asociații, Masiutin Maxim și Tanurcov Ștefan beneficiază de prioritățile asociatului în drepturi fără ca să-și onoreze obligația primară ca fondatori, față de societatea creată, fără a suporta cheltuieli respective și riscurile potențiale a activității societății.

Reclamantul și-a fondat pretențiile în baza art. 22 alin. (2) și art. 47 ale Legii privind societățile cu răspundere limitată, pct. pct. 21-22 și 73 din Regulamentul societăților economice din Republica Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 500 din 10 septembrie 1991.

Pe parcursul examinării cauzei, concretizându-și pretențiile, reclamantul a indicat că potrivit răspunsului nr. 189 din 31 martie 2015, furnizat de Camera Înregistrării de Stat, în dosarul de evidență a SRL „Ritlabs”, a fost anexat doar certificatul bancar nr. 02/66 din 05 februarie 1998, care confirmă depunerea mijloacelor bănești în sumă de 2 160 lei de către Demcenko S., alte certificate bancare nu au fost anexate.

Prin urmare susține că, atât instituția bancară care gestiona conturile întreprinderii cât și Camera Înregistrării de Stat, confirmă că Masiutin Maxim și Tanurcov Ștefan niciodată nu au achitat aportul social în SRL „Ritlabs”.

Astfel, Masiutin Maxim și Tanurcov Ștefan nu erau în drept de a deține și nici a le fi eliberate certificatele privind cota de participare, deoarece aceștia niciodată nu au vărsat aportul datorat, iar, ca rezultat au fost încălcate prevederi

legale exprese - art. 24 alin. (7) din Legea privind societățile cu răspundere limitată și pct. 76 din Regulamentul societăților economice din Republica Moldova, iar actul corespunzător este nul.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iunie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată.

S-a recunoscut nulitatea dreptului de asociat a lui Masiutin Maxim, a.n. 14.09.1977 și Tanurcov Ștefan, a.n. 19.04.1974 din SRL „Ritlabs”, IDNO 1003600096166, începând cu data de 17 februarie 1999, momentul expirării termenului pentru depunere a aportului în mărime integrală în capitalul social al SRL „Ritlabs”.

S-a recunoscut nulitatea absolută a Certificatului Cotei de Participare din 14 noiembrie 2001 prin care se confirmă faptul că Masiutin Maxim deține 1620 lei, respectiv 30% din capitalul social al SRL „Ritlabs”.

S-a recunoscut nulitatea absolută a Certificatului Cotei de Participare din 14 noiembrie 2001, prin care se confirmă faptul că Tanurcov Ștefan deține 1620 lei, respectiv 30% din capitalul social al SRL „Ritlabs”.

S-a încasat în mod solidar din contul lui Masiutin Maxim și Tanurcov Ștefan în beneficiul lui Demcenko Serghei cheltuielile de judecată în mărime de 300 lei, achitați ca taxă de stat la depunerea acțiunii de bază și concretizată în instanța de judecată.

În rest pretențiile reclamantului Demcenko Serghei, referitor la excluderea din SRL „Ritlabs” a asociaților Masiutin Maxim și Tanurcov Ștefan pentru aportul subscris nevărsat, se resping ca neîntemeiate.

Măsurile de asigurare a acțiunii, aplicate prin încheierea instanței din 12 aprilie 2012 rămase în vigoare după anularea parțială a încheierii în cauză prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2012, și încheierea primei instanțe din 13 noiembrie 2013 s-a menținut până la devenirea definitivă și irevocabilă a hotărârii pronunțate pe litigiul în cauză.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 04 iulie 2016 Masiutin Maxim a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe în partea ce ține de recunoașterea nulității dreptului de asociat, nulității absolute a Certificatului Cotei de Participare din 14 noiembrie 2001, prin care se confirmă faptul că deține 1620 lei, respectiv 30% din capitalul social al SRL „Ritlabs”, precum și încasarea în mod solidar din contul lui Masiutin Maxim și Tanurcov Ștefan în beneficiul lui Demcenko Serghei a cheltuielilor de judecată în mărime de 300 lei, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii în această parte, ca nefondată și depusă tardiv; admiterea demersului din 08 noiembrie 2012 privind scoaterea cererii de pe rol și casarea încheierii din 10 decembrie 2012 de respingere a demersului; casarea hotărârii în partea ce ține de pretențiile reclamantului Demcenko Serghei, referitor la excluderea sa din SRL „Ritlabs” pentru aportul subscris nevărsat, cu emiterea în această parte a încheierii de scoatere a cererii de pe rol pentru nerespectarea procedurii prevăzute de lege de soluționare prealabilă a pricinii pe cale

extrajudiciară, precum și încasarea de la Serghei Demcenko în beneficiul său a cheltuielilor pentru plata taxei de stat în sumă de 225 lei.

La 04 iulie 2016 Tanurcov Ștefan a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia și casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri.

La 29 iulie 2016 SRL „Ritlabs” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe în partea ce ține de recunoașterea nulității dreptului de asociat a lui Masiutin Maxim și Tanurcov Ștefan, nulității absolute a Certificatului Cotei de Participare din 14 noiembrie 2001, prin care se confirmă faptul că deține 1620 lei, respectiv 30% din capitalul social al SRL „Ritlabs”, precum și încasarea în mod solidar din contul părților Masiutin Maxim și Tanurcov Ștefan în beneficiul lui Demcenko Serghei cheltuielile de judecată în mărime de 300 lei, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere acțiunii în această parte, ca nefondată și depusă tardiv; admiterea demersului din 08 noiembrie 2012 privind scoaterea cererii de pe rol și casarea încheierii din 10 decembrie 2012 de respingere a demersului; casarea hotărârii în partea ce ține de pretențiile reclamantului Demcenko Serghei, referitor la excluderea din societatea SRL „Ritlabs” a asociaților Masiutin Maxim și Tanurcov Ștefan pentru aportul subscris nevărsat, cu emiterea în această parte a încheierii de scoatere a cererii de pe rol pentru nerespectarea procedurii prevăzute de lege de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară, precum și încasarea de la Serghei Demcenko în beneficiul SRL „Ritlabs” a cheltuielilor pentru plata taxei de stat.

La 12 iulie 2016 reprezentantul lui Demcenko Serghei, avocatul Sîrghi Viorel a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iunie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe în partea în care acțiunea a fost respinsă și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Serghei Demcenko.

S-au admis apelurile declarate de Maxim Masiutin, Ștefan Tanurcov și SRL „Ritlabs”.

S-a casat integral hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iunie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre prin care:

S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a lui Demcenko Serghei către Tanurcov Ștefan și Masiutin Maxim, intervenient accesoriu SRL „Ritlabs” cu privire la recunoașterea nulității dreptului de asociat a lui Masiutin Maxim și Tanurcov Ștefan în SRL „Ritlabs” începând cu data de 17 februarie 1999, momentul expirării termenului pentru depunerea aportului în mărime integrală în fondul statutar al SRL „Ritlabs”, excluderea asociaților Masiutin Maxim și Tanurcov Ștefan din SRL „Ritlabs” pentru aportul subscris nevărsat, recunoașterea nulității absolute a certificatului cotei de participare din 14 noiembrie 2001, prin care se confirmă faptul că Masiutin Maxim deține 1620 lei, respectiv 30% din capitalul social al SRL „Ritlabs”, recunoașterea nulității

absolute a certificatului cotei de participare din 14 noiembrie 2001, prin care se confirmă faptul că Tanurcov Ștefan deține 1620 lei, respectiv 30% din capitalul social al SRL „Ritlabs”, precum și încasarea cheltuielilor de judecare a cauzei.

S-a anulat măsurile de asigurare a acțiunii, aplicate prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 12.04.2012, rămase în vigoare după anularea parțială a încheierii prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12.07.2012, și măsurile de asigurare aplicate prin încheierea primei instanțe din 13.11.2013.

S-a încasat de la Serghei Demcenko în beneficiul lui Maxim Masiutin taxa de stat achitată la depunerea apelului în sumă de 225 lei.

S-a încasat de la Serghei Demcenko în beneficiul lui Ștefan Tanurcov taxa de stat achitată la depunerea apelului în sumă de 225 lei.

S-a încasat de la Serghei Demcenko în beneficiul SRL „Ritlabs” taxa de stat achitată la depunerea apelului în sumă de 225 lei.

La 20 martie 2017, Serghei Demcenko a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțial a hotărârii primei instanțe, în partea respingerii acțiunii, cu pronunțarea unei noi hotărâri în parte de admitere integrală a acțiunii.

La 27 martie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 51, Vol. IV).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 20 martie 2017 împotriva deciziei instanței de apel din 07 februarie 2017, în termen.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece la examinarea cauzei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea.

Totodată recurentul în susținerea recursului a invocat aceleași argumente ca și în cererea de apel, expunându-se asupra dezacordului cu soluția pronunțată atât de prima instanță cât și de instanța de apel.

A mai invocat că în atare situație, prin aprecierea eronată a materialului probator, în coraport cu normele materiale îi sunt încălcate drepturile sale de asociat a întreprinderii.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 18 aprilie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 15 mai 2017, avocatul Igor Selchin, în interesele lui Ștefan Tanurcov a depus referință, în care și-a exprimat opinia referitor la recursul declarat, solicitând să fie respins ca inadmisibil.

Ulterior, la 19 mai 2017, SRL „Ritlabs” a depus referință, în care și-a exprimat opinia referitor la recursul declarat, solicitând să fie respins ca inadmisibil.

Tot, la 19 mai 2017, Maxim Masiutin a depus referință, în care și-a exprimat opinia referitor la recursul declarat, solicitând să fie declarat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Serghei Demcenko în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serghei Demcenko, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Serghei Demcenko, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat